

# מצגת לזכרו של ניסים דוד



י"א בטבת תשל"ג

16 לדצמבר 1972



## יזכור

זְכֹר עִם יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנָיו וּבְנוֹתָיו הַנְּאֻמָּנִים  
וְהָאֲמִיצִים,  
חִילֵי צָבָא הַהֲגָנָה לְיִשְׂרָאֵל,  
וְכָל לֹחֲמֵי הַמַּחְתָּרוֹת וְחֹטִיבוֹת הַלֹּחֲמִים  
בְּמַעֲרֻכֹת הָעָם,  
וְאֲנָשֵׁי קְהֵלוֹת הַמּוֹדִיעִין, הַבְּטָחוֹן, הַמְּשֻׁטָּרָה  
וְשָׂרוֹת בְּתֵי הַסֵּהָר,  
אֲשֶׁר חָרְפוּ נַפְשָׁם בְּמַלְחָמָה עַל תְּקוּמַת  
יִשְׂרָאֵל,  
וְכָל מִי שֶׁנֶּרְצָחוּ בְּאֶרֶץ וּמְחוּצָה לָהּ בְּיַד  
מְרַצְחִים מְאָרְגוֹנֵי הַטְּרוֹר.

יִזְכֹּר יִשְׂרָאֵל וְיִתְבָּרַךְ בְּזֵרְעוֹ וְיֵאָבֵל עַל זֵיו  
הָעֲלוּמִים  
וְחֻמַּדַּת הַגְּבוּרָה וְקֹדֶשֶׁת הָרָצוֹן וּמְסִירוֹת הַנְּפֹשׁ  
שֶׁל הַנְּסֻפִים בְּמַעֲרָכָה הַכְּבֵדָה.

יְהִיו חֲלָלֵי מַעֲרָכוֹת יִשְׂרָאֵל עֲטוּרֵי הַנְּצָחוֹן  
חַתוּמִים בְּלֵב יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דּוֹר.

# סיפור חייו של דוד ז"ל

בן אברהם ושמחה. נולד ביום י"ב  
בטבת תשי"ד (18.12.1953)  
בירושלים.

סיים לימודיו בבית-ספר יסודי  
במושב והמשיך ללמוד שנתיים  
בבית-הספר המקצועי "אורט"  
ירושלים. אחרי כן יצא לעבוד כדי  
לעזור בכלכלת הבית.

הוא היה בחור נחמד וחביב והיו לו  
חברים וידידים רבים. הוא היה בן  
מסור ואוהב להוריו. לפני גיוסו למד  
נהיגה בקורס קדם-צבאי.

**דוד התגייס לצה"ל בראשית  
ינואר 1972 ושירת כנהג בחיל  
הקשר.**



# תפקידו של דוד ניסים בצבא- היה הנהג "בוס"



הרכב עליו נהג דוד ניסים ז"ל



# מפקדיו מספרים...

בתקופה כה קצרה של שירותו הצבאי  
דוד ניסים השאיר על מפקדיו רושם  
רב וטוב,  
נהגו לספר עליו כי הוא היה נהג מצוין  
וביצע משימות קשות ואחראיות  
לשביעות רצון מפקדיו.



# דברי מפקדו הישיר של דוד ניסים

במכתב תנחומים למשפחה כתב  
מפקדו: "דוד ז"ל היה חייל טוב,  
מסור לתפקידו וביצע את עבודתו  
באחריות מרבית. היה חביב על  
חבריו ועל מפקדיו".





**ביום י"א בטבת  
תשל"ג (16.12.1972)  
נפטר בעת שירותו והובא  
למנוחת-עולמים בבית-  
הקברות הצבאי שעל הר-  
הרצל בירושלים.**





## תְּחִלָּה בּוֹכִים / אַבְרָהָם חֲלָפִי

תְּחִלָּה בּוֹכִים.  
אַחַר-כֵּן הִבְכִּי מִתְּאֵבָן.  
אַחַר-כֵּן זֹכְרִים דְּבַר אֶחָד וַיַּחֲד:  
אֶת נְפִילַת הַבֵּן.

וַאִין אֹמְרִים דְּבַר.  
אוּ מִדְּבָרִים עַל גֶּשֶׁם וְעַל מָה-נִשְׁמָע.  
וְעַל מַשְׁהוּ עוֹד. וְעוֹד עַל מַשְׁהוּ.  
וְהָאֵזֶן בֵּין כֹּה לֹא תִשְׁמָע.

וְשׁוֹתְקִים.  
וְקָמִים מִן הַכִּיסָא. וַיּוֹשְׁבִים. וְקָמִים.  
וְשׁוּב.

וַיִּוְדְעִים דְּבַר אֶחָד וַיַּחֲד:  
לֹא יִשׁוּב.

## **זיכרונות המשפחה...**

**דוד ז"ל נולד בי"א בטבת תשי"ד  
להורים**


**אברהם ושמחה ניסים.**

**נולד בבית החולים שערי צדק, בן  
רביעי**

**מתוך עשרה ילדים.**

**דוד ז"ל התגייס לנהג בוס בחיל הקשר.  
במהלך שירותו הגיע בסוף השבוע  
לחופשה בבית.**


**ביום שבת התעורר לקראת 11, אכל  
צהריים ולאחר מכן יצא לחצר  
הבית שם היו האם, חנה, אחותה  
הגדולה ואחיה הקטנים.**



**דוד ז"ל התיישב על השולחן וכעבור  
דקה,**

**ללא כל התראה, איבד את הכרתו.  
האח, שבי העביר אותו מיד לבית  
הארחה ארזה לשעבר,**

**מאחר שהאמבולנס הגיע באיחור אך  
לצערם של בני המשפחה לא היה ניתן  
לעשות כלום, הוא קיבל דום לב.  
בי"א בטבת תשל"ג נדם ליבו.  
היה בן 19 במותו.**



לדברי אחותו, חנה: "הייתי בגיל 11  
והבית נכנס לטראומה קשה מאוד, לא  
הייתה תמיכה ועזרה, האם נכנסה  
לדיכאון ולתרדמת ולא  
הרבתה לדבר על אחיהם שנפטרו.  
באזכרות, מלבד לבכות, המשפט היחיד  
שהייתה אומרת היה  
'חבל לי עליך, חבל, חבל...' "  
כיום, המשפחה מקבלת תמיכה וסיוע  
מהמדינה ומוכרת כמשפחה  
לחלל צה"ל,  
חנה טוענת כי מרבים להתקשר בחגים  
ולדאוג שהמשפחה בסדר ומציעים סיוע  
כנדרש.



**לדוד ז"ל הייתה חברה הרבה  
שנים**

**ולאחר מותו נותק הקשר, מרוב  
צער, ועד**

**היום המשפחה לא שמעה ממנה.  
מותו של דוד ז"ל היה טראומתי  
למשפחה.**

**חנה מספרת כי בזמנו, לפני 47  
שנים, לא הייתה מודעות לכלים  
וסיוע מהמדינה**

**למשפחות חללי צה"ל והמצב  
בבית היה  
קשה מאוד.**

## **אופיו ויופיו...**

**דוד ז"ל היה חברותי, אהוב על חבריו,  
יפה תואר, לב טוב, תמיד היה עוזר  
ומסייע. לפני הצבא הרבה לעבוד ולמה  
ולא היה נוכח בבית.**

**לאחר מותו, קרו עוד שני מקרי מוות  
במשפחה של שני אחיו: אחיו הבכור,  
אלי**

**ז"ל שנפטר בגיל 60 ומשה ז"ל שנפטר  
בגיל 32.**

**לאחר בדיקות הבינו שסבלו מבעיה  
תורשתית בלב, מום גנטי מצד האם.  
היו עשרה אחים ונשאר שבעה: ארבעה  
בנים ושלוש בנות.**

# מקום מנוחתו

## מפת החלקה

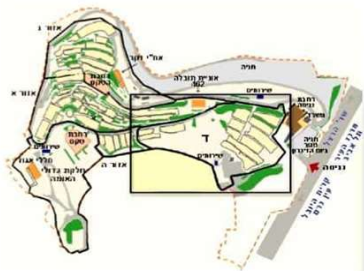


□ חניה □ שביל □ חלקה □ רחבת כניסה □ רחבת טקס + מסלול גישה  
□ אנדרטה □ שירותים □ מדרגות □ גיטון □ כרויה □ מסי חלקה □ חלקה נבחרת

מקום מנוחתו בית העלמין הצבאי הר הרצל  
אזור: ד חלקה: 1 שורה: 10 קבר: 2

## ת.נ.צ.ב.ה

## מפה כללית



□ חניה □ שביל □ חלקה □ רחבת כניסה □ רחבת טקס + מסלול גישה  
□ אנדרטה □ שירותים □ מדרגות □ גיטון □ כרויה □ מסי חלקה □ חלקה נבחרת

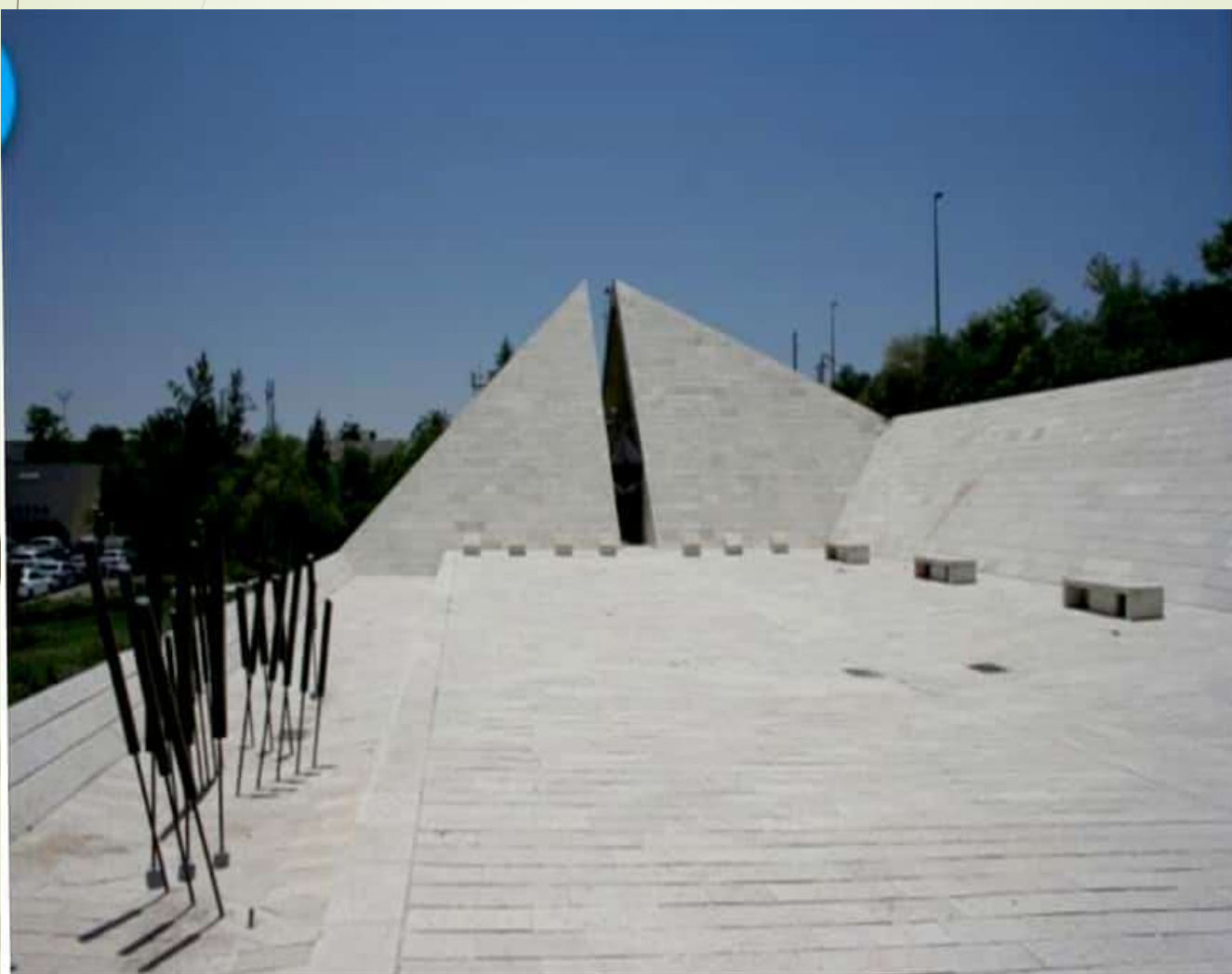


# אתרי הנצחה לזכרו: ביהוד וביד לבנים



אתר הנצחה לחללי חיל התקשוב (הקשר והאלקטרוניקה)

אנדרטה לזכרו של ניסים דוד-



בית יד לבנים ירושלים

## "אומרים"

### מילים ולחן: אופיר חיון

אני שמח שהיית אחי,  
אבל השארת אותי כאן,  
לשיר לך..  
שירים עצובים:  
"לבכות לך", "שיר של  
אחרי מלחמה"  
שעדין לא תמה..

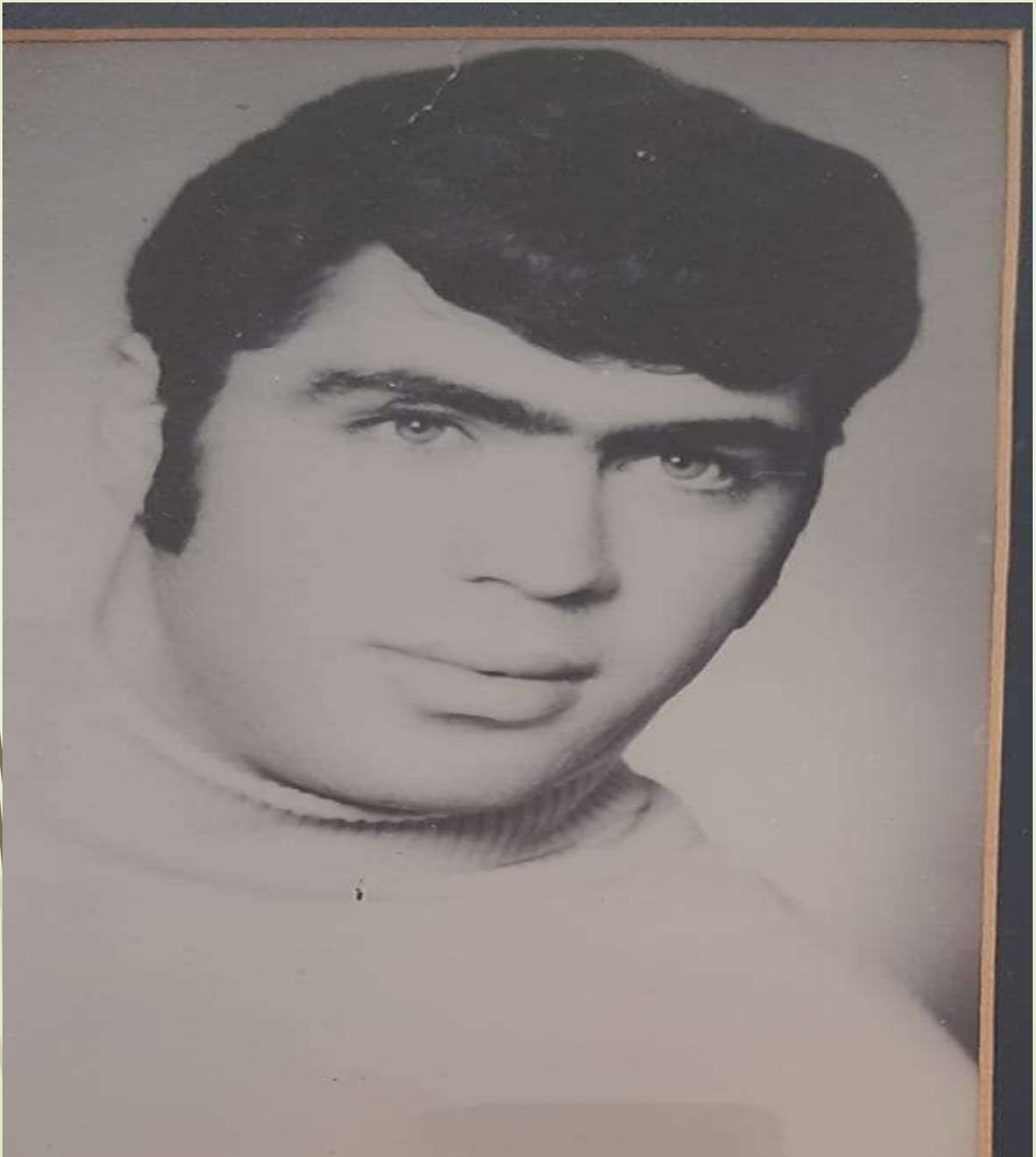
אני שמח שהיינו קרובים  
שניגנו שירים, ביחד..  
"לנצח, לנצח אחי  
אזכור אותך תמיד וניפגש  
בסוף.."

אומרים שאלוהים את הטובים  
לוקח,  
ברור לי לאן נעלמת.  
אומרים שלפעמים בחיים  
קורים דברים רעים  
אך לא ברור לי למה לי זה  
מגיע.

אני שמח שהיית אחי,  
אבל השארת אותי כאן, לשיר  
לך..  
שירים עצובים:  
"לבכות לך", "שיר של אחרי  
מלחמה"  
להיזכר בך...

אומרים שהזמן מרפא את כל  
הפצעים  
הפצע נותר אצלי פתוח.  
אומרים שחוויות בחיים לעד  
נשארות  
חווינו, לא חווינו מספיק.

**"איפה ישנם עוד אנשים כמו  
האיש ההוא..."**



# לנצח אחי, אזכור אותך תמיד..

## ניסים דוד


ניסים דוד, נולד ב - יא' בטבת תשי"ד  
(18.12.53).

דוד היה בן 19 במותו. בן רביעי למשפחה  
גדולה ושמחה.

דוד גדל במבשרת, היה נער יפה תואר,  
נעים לבריות, טוב לב ושמח בחלקו.

את זמנו הפנוי בילה בטיולים עם חבריו  
ואת תפקידו בצבא מילא כ"נהג בוס"  
מפקדו אהבו מאד והתקשה להיפרד ממנו.

בשבת, 16.12.72 בעת שהיה בביתו, בגד  
בו ליבו והוא נפטר מבלי שהספיק לממש  
את חייו הבוגרים.



**למרות הקשיים  
והטראומה שחוותה  
משפחתו של ניסים דוד,  
המשפחה המשיכה לנסות  
להתגבר על הכאב, ולזכור  
אותו בדרכם, רב האחים  
היו צעירים מאוד, כיום  
האחים הקימו בתים  
והרחיבו את המשפחה...**



# אברהם אביו של דוד ז"ל



# שמחה אמו של דוד ז"ל





# האח אלי ז"ל שנפטר



# האח משה ז"ל



האחות חנה  
הייתה בת 11 במותו

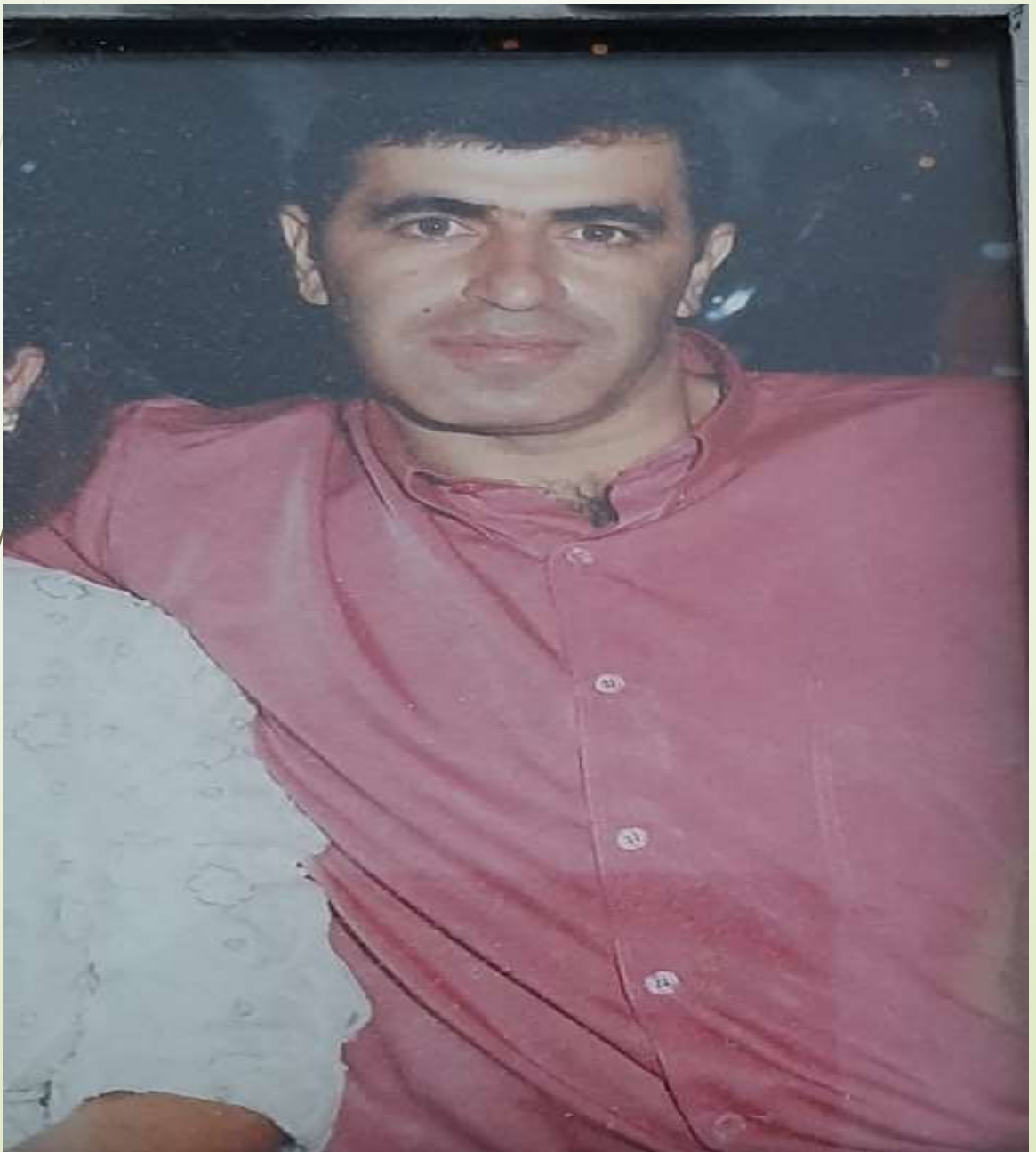


## האח שבי ואשתו





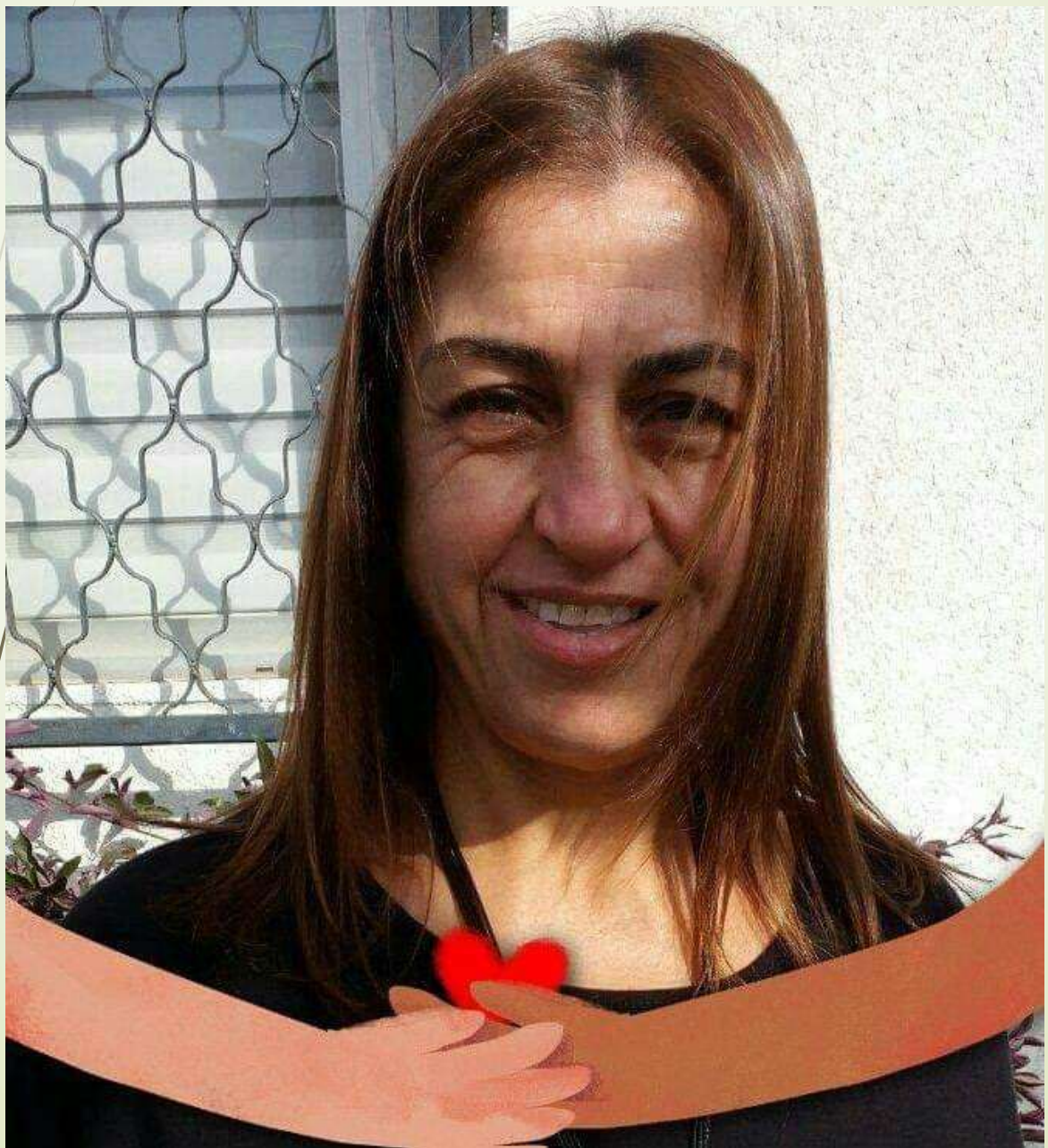
# האח ששון



# האח רמי



# האחות רחל





## הספד מפי האחות חנה

אחי דוד,

בחור יפה תואר.

ב-19 שנותיך היפות פיזרת אור,

שמחה ואהבה במשפחתך.

טוב ליבך היה טהור וידע,

לנחם כל אחד שפנה אליך.

אח יקר.

ב-19 שנותיך היפות השארת

חותם לכל החיים.

נזכור אותך לעד,

חנה.



# דברי התלמידות

במהלך הפרויקט הבנו עד כמה חשוב להעריך את החיילים היקרים שלנו, שהם מקריבים את חייהם בשבי להגן עלינו. במהלך הפרויקט אנחנו הבנו כה הם מקריבים בשבילנו, המסירות נפש שלהם להגן עלינו ועל המדינה, האומץ והגבורה.

למדנו להעריך כל חילל וחייל יותר ויותר, הבנו יותר את המשמעות של לאבד חייל. בין אם זה קרוב אלינו ובין אם הוא רחוק מאתנו ואנחנו כלל לא מכירים אותו באופן אישי.

תהליך כתיבת הספר ביגר אותנו ונתן לנו פרספקטיבה שונה על המדינה ועל החיילים ששומרים עליה.

החוויה הייתה שונה מכל פרויקט אחר שעשינו בחיים שלי. הרגש הרבה יותר פעל פה ונכח פה. הרגשנו חיבור וקרבה לפרויקט ולנושא שלו. הבנו יותר לעומק את הצד של המשפחה, את הכאב שלהם ואת היכולת המטורפת והבלתי אפשרית לקום ולהמשיך את החיים גם אחרי הטרגדיה.

אחרי שהתעמקנו, חקרנו, דיברנו וביררנו אנחנו יכולות להגיד שיום הזיכרון הבא יראה לנו אחרת. אנחנו תמיד נוקיר תודה ונשאר חסרי מילים לחיילים שעושים את עבודת הקדוש הזאת.

נוסיף ונגיד, תודה לכל חייל וחייל שמשרת או שירת בצבא הגנה לישראל ונתן מעצמו למען הגנת המדינה והאזרחים. אנחנו מעריכות כל אחד ואחת מהם. אין לנו מספיק מילים לתאר את גודל הערצה שיש לנו לכל אחד ואחת מכם.

תודה!!! תודה!!! תודה!!!



## דברי הסטודנטית

אני שמחה מאוד שקיבלתי את הזכות להיות חלק מפרויקט ההנצחה של חללי צה"ל.

להנציח את ניסים ז"ל בפרט וחללים בכלל לבני משפחתם זו מתנה יקרה מפז.

זה היה תהליך משמעותי גם עבורי ובטוחה שעבור הסטודנטיות והמשפחה, ההתמודדות עם השכול ביחד עם העלאת זיכרונות של רגעים יפים.

מאחלת למשפחה היקרה והאהובה רק רגעים שמחים מלאים ברגעי צחוק, שמחות, בריאות ונחת.

יהי זכרו ברוך.  
מורן קלדרון.